

GAZETA KRAKOWSKA

Prenumerata kwartalna
słp. 15.

N^{ER} 46.

Pojedynczy numer na wielo-
wym papierze gr. 10.

SOBOTA DNIA 26 LUTEGO 1831 ROKU.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porównania zredukowany na 0° Reaumira.

Dzien godzina	Barometr na 10° r.	Therm:	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf:	U W A G I
7	27 7, 183	— 2. 5	— 6,1			
26 12	„ 7, 310	— 0. 7	— 5,5	połud: ws. środa	pochwurno	
8	„ 7, 286	— 1. 0	— 6,3	„ „ nocny	„ „	
9	„ 7, 807	— 2. 7	— 5,3	„ „	„ „	

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

WARSZAWA 21 LUTEGO.

RZĄD NARODOWY.

Zważywszy że w rozpoczęty walce o bzt i n e podległość narodu przezorność ra-
dz: wszystkich użyć środków, któreby po-
nowiły wypadek dla oręża Polskiego zape-
wnić mogły, a tem samem przyczyniły się
d oswobodzenia oyczystey ziemi od na-
jezdniczków.

Ze naród Polski zawsze gotów do ofiar, w
tak świętęj sprawie szczerzyć ich n e będzie
w dzisiejszēy nagłēy i stanowczēy potrzebie
kraju:

Rząd narodowy stanowi co następuje:

Art: 1. Utworzone w skutek postanowienia
byłego Dyktatora z d. 10 Stycznia 1831 ro-
ku, 16 pułków piechoty, skł adać będą pier-
wszą rezerwę, o tyle o ile niektóre z tych
pułków dotąd od Naczelnego Wodza siły
zbrojny narodowy innego nieotrzymały prze-
znaczenia.

Art: 2. Do pierwszēy rozerwy dołączone
będą również kadry gwardyi ruchomēy z wo-
iewództwa Mazowieckiego i Jazda przez wła-
dżę wojskową na ten cel wskazana.

Art: 3. Uorganizowana w myśl poprze-
dzających dwóch artykułów, rezerwa zgro-
madzona będzie w stolicy, w tēy okolicach
i wzdłuż lewego brzegu Wisły.

Art: 4. drugą rezerwę skł adać maig:

a) Kadry gwardyi ruchomēy, które stōso-
wnie co postanowienia naszego z d. 27 Sty-
cznia r. b. uzupełnione bydź winny do o-
gólneŷ liczby 80 000. Oznaczone im będŷ
miejsca zbioru i konsystencyi za wspólnem
porozumieniem się Komisyyi Rządowēy
Spraw Wewnętrznych i Polcyi oraz Wojny.

c) Szwadrony Jazdy utworzyc się maigce
przez costawę jednego Jeźdca z kaŷdych
150 dymów miejskich i wiejskich. — U-
biór, uzbrojenie i sposob w jaki Jeźdcy do-
stawieni bydź maig, wskŷze Kon. Rządowa
Spraw Wewnętrznych i Polcyi trzymajęc

się zasady oznaczoney postanowieniem byłego Dyktatora z d. 25 grudnia r. b.

Art: 5. Ostateczną obronę kraju składa straż bezpieczeństwa publicznego, do nięj należą wszyscy mieszkańcy w myśl postanowienia byłej Rady administracyney z d. 2 i 3 grudnia r. z. Straż bezpieczeństwa dzieli się na Jazdę i piechotę.

Jazdę składać mają wszyscy szlachta i czynszownicy, którzy w konia opatrzyć się będą wstanie. Sposób w jaki straż bezpieczeństwa ma działać wskazuje postanowienie nasze z dnia 3 Lutego r. b. do których stosować się ściśle zalecamy.

Art: 6. Pierwsza rezerwa zostawać ma na etacie i funduszu Komisyyi Rządowey Wojny. — Druga rezerwa utrzymana będzie, kosztem województw do póty, do póki z granic właściwego województwa nie wyjdzie, wyłączając Jazdę, dla której następny artykuł potrzebne zaopatrzenie wskaże.

Art: 7. Każdy odstawiający Jeźdca, winien jest dostarczyć żywności i furazę dla konia na dni 5 po upłynieniu których, Jazda utrzymana będzie kosztem skarbu publicznego.

Art: 8. Na wszelkich dowódców w tak najkrótszym czasie, przedstawi Komisyya Wojny tak Rządowi Narodowemu, iako też Naczelnemu Wodzowi siły zbrynęj narodowey.

Art: 9. Niezwłoczne wykonanie niniejszego postanowienia, które w dzienniku praw umieszczone być ma, polecamy Komisyyom Rządowym Spraw Wewnętrznych i Policji, Wojny, oraz Przychodów i Skarbu w szem do której należy.

W Warszawie dnia 17 lutego 1831 r.

Prezes Rządu

(podp:) A. X. Czartoryski.

Radca Sekr: Rządu:

(pod:) A. Plichta.

Minister Wojny Jenerał Piechoty.

(podp:) Krasinski.

Seym uznał się za nieustający: urządził zapewnił najmniejszy swój komplet; wszelkie zebrania w krajach berłu nieprzyjacielskiemu uległych za nieważne ogłosił, i postanowił, w razie niespodziewanyh klęsk, przenieść się, i na ziemię obcą. Ustawa ta, uchwalona już przy huku dział pod murami stolicy ma w sobie coś uroczystego i wznieściego: niecechowana jest tą wielką i spokojną rezygnacją; która znaniomnie niepospolite dusze, i śmiało rzec inozemy, całe cudowne powstanie nasze. Nie obawiamy się niepomysłnych wypadków wojny, ale przygotowani jesteśmy na wszystko: po ostateczney nawet, po rozpaczającej obronie, uniesiemy Bogi domowe, i tego orła białego, którego przeznaczeniem jest świetne i wiekuiste życie.

Jenerał Chłopccki, obiegł pomocniczo komendę, stosownie do życzenia xcia Radziwiłła: Waleczny ten książę, wczoraj ustawicznie był w ogniu, wśród gradu kul nieprzyjacielskich wydawał rozkazy.

Jenci mówią, iż Feldmarszałek Dybicz ogłosił nagrody: za schwytanie ucznia uniwersytetu, lub byłego podchorążego 500 dukatów, a za członka izby poselskiej 2000 dukatów.

Gdy zapytano jednego z jenców, czy Różniecki znajduje się przy Dybiczu? odpowiedział, że wątpi o tem, bo na radzie wojenney przełożono, iż gdyby Różniecki znajdował się przy Rossyanach, jeszcze z większym zapalem walczyłoby Polacy, aby go schwycić.

Kapitan jeden od strzelców zabił w bitwie dnia 19 b. m. 11tu oficerów nieprzyjacielskich; wypadek ten byłby prawie nie do uwierzenia, gdyby nie miał świadkiem całego pułku.

Dnia 21 b. m. na całej linii boiowey panowało milczenie, ucierały się tylko forgo-

czty, a wieczorem i dziś nad ranem słyszano chwilowy huk armat. Nieprzyjaciel wysłał parlamentarza, prosząc o pozwolenie spokojnego pogrzebania swoich zabitych, czego mu też nie odmówiono. Generał Witt, wyjechał sam na linię, dla rozmówienia się z generałem Krukowieckim. Nasze wojska tak silnie naparły na prawe skrzydło nieprzyjacielskie, że ci ukrywają się w lasach, widzą się zmuszonymi sypać na około szańce. Otóż to bohaterowie step azyatyckich, otóż pogromcy Turków, otóż dumne satrapy, którzy się ośmielają dyktować prawa Europie, a dziś przed garstką walecznych uciekają w ulubione sobie nory, i jak złoczyńcy chowają się w kryjówkach.

Ł Dybiez, wedle jednoznacznych zeznań jeńców wszelkiego stopnia, dla zachęcenia swoich bohaterów do odwagi i wytrwania, przyrzekł najuroczyściej, że pozwoli półdniewego rabunku wojsku swojemu, jeżeli się dostanie do Warszawy; gdy to żadnego nie zrobiło wrażenia, rozgniewany odwołał to przyrzeczenie. Otóż i jeszcze nowa pobudka do wiecznego rozbratu z dzielnym najeźdźcą, który ma w ustach uśmiech cywilizacji, a w sercu chowa jad barbarzyństwa i srogość tatarską. Nam dojdzie do murów Warszawy, nauczymy go poymować innych wyobrażeń.

Oprócz już umundurowanych, wymusztrowanych, a nawet walczących nowych utworzonych pułków wszystkich województw, jeszcze tworzą się nowe hufce w wielu miejscach, a szczególnie w Kaliskim. Nowy oddział strzelców pieszych, z pośpiechem formuje się w Kaliszu, a Krakusów w Piotrkowie. Z Poznańskiego ciągle młodzież przybywa; wszelkie zakazy i pogroźki niezdolają osłabić młodości oyczyzny. Panny tamczasne posyłała wrzeczona obrzyta skórka zaję-

czą tym kawalerom, którzy siedzą w domach beczynnie, gdy bracia krw przelewają za oswobodzenie Polski.

Dnia 19 z obu stron grało przez cały dzień, najmniej 340 armat. Generał Chłopicki narażał się nadzwyczajnie. Ile nam dotąd wiadomo nieprzyjaciel stracił w zabitych około 10,000; całe pola trupem okryte. O godzinie pierwszej po południu, dwa wyborowe pułki grenadierów Moskiewskich, posunęły się ku naszym liniom; uderzyły n tychmiast na nie pułk 4ty liniowy, i pułk 1szy strzelców pieszych, z bagnietem w rękę i mirtarcie było tak silne i mordercze, że z owych dwóch pułków nieprzyjacielskich zaledwo 20 ludzi ucieść zdołało. Dwa sztandary odesłano Radzowski Narodowemu, dwie armaty zabrano, jedną zagwoźdzono; dalszych zaś szczegółów nie wiemy. Wojska nasze pł c boiu zajęły. Generał Chłopicki biwakował całą noc z żołnierzami.

(A. n.) Co może męstwo co mogą kossyniery najlepij przekonają Racawice: parę armat, kilkaset regularnego wojska, tyleż ochotnika naprędce w kosy uzbrojonego, mając na przeciw sobie kilkatysięcy Moskali, plac, ięńców, działa i amunicyją zabrały. — Walczył tam jeden przeciw siedmiu i wywalczył zwycięztwo przeciw jednemu nieprzyjacielowi, Ze zaś walczymy o wszystko i świętynie pańskie, niechayże na czele kżdego eddziału ludu będzie chorągiew z obliczem najświętszj Maryi Częstochowskiej, Królówj Polskiej korony; niechayiej twarzyszy kapłan, z relkwiarzem a w imię nieba pewno zwycięzimy. Mam, męzne duchowieństwo, mamy chorągwie po kościołach, mogą być i kotły brackie; będą one zachętą do boiu, będą znakiem w posępkach i obowiązkach dla hufców doń należących, iak to właśnie bywa na odpustach, gdzie

każden swęý przestrzega choręgi i trzyma się kompanii. Dowodczy mężnych kossynierów, zaklinam Was w imieniu Ojczyzny, chwycicie się tego środka, jest on zbawien-
nym. — *Krakus.*

Dalszy ciąg korespondencyi czytanych na posiedzeniu Izby Poselsk-ey z d. 2 b. m.

Nro. 4. Petersburg 15/27 Października 1830
Do *f*O. Xcia Lubeckiego.

N. Pan jeszcze nie powrócił; dzisiaj konczy kwarantannę w Twerze, i prz będzie zapewne jutro lub po jutrze, chyba by zatrzymał się nieaki czas w kwarantanie w I zora. Niema więc wątpliwości że jeśli nie prędzcy, to we Wtorek pracować będę po raz pierwszy z powodu cholery i podróży do Moskwy. Pierwszem moim staraniem będzie ponieść do jego wiadomości list Xcia i projekt dekretu o fabrykacyi biletów bankowych, o czem z resztą nie przepomniałem wspomnieć już J. C. K. M. w licznych raportach, którem do Moskwy przesyłał, — daley przedmiot npoważnienia do nabycia papierni: co iak się zdaie żadncy nie dozna trudności, — nakoniec przełożenie do prezydującego w radzie względem urzędników których W. X. M. przedstawił do nagrod. Spodziewam się że wszystkie te trzy przedmioty będę mógł przedstawić przy pierwszcy pracy i otrzymać decyzie, są bowiem prawie nayglówniysze z tych iakie mam teraz; inne wszystkie albo mniej ważne, albo mniej nagłe.

Urzędowe pismo, które z naywzszego rozkazu przesłałem W. X. M. względem postawienia woyska Polskiego na stopie wojenncy żywięý może jeszcze obeszło W. X. M. niżli mnie samego. Cerpę prawdziwie w ten sposób wstrzymane wszelkie nasze postępy, i wystawiam sobie iak to mogło pomieszać

rachuby i kombinacye Xcia. Co mi W. X. M. mówisz o papierach Ressayskich jest wyborne, jeśli by nie trzeba ich spieniężać; lecz trudno będzie, że nie powiem niepodobnem, unknąć tego. Pomimo interessu tylu ludzi aby utrzymać pokóy, pomimo troskliwosci wszystkich rządów o dopięcie tego celu, wypadki komplikują się w tak szczególny sposób; że będzie to prawdziwy cud, łaska Opatrzności, jeśli się unknąć zdoła powszechny wojny. — Francya i nie jeden punkt Niemiec doznały już znacznych strat, a Belgia, Bruxella mianowicie, nie prędko do kwitnącego stanu powróci zdołają, i reszta Europy chociaź nie bezpośrednio, cierpi jednak z tego powodu. Stieglitz głosił wczoray, że Rotszydowie ogromne ponoszą straty, które podług niego 40 do 50 milionów fr. dochodzić już mogą. To wszystko mogłoby mnie nabawić niespokoyności o nasz bank, gdyby niespokoyność w takim razie przedć się na co mogła. Tymczasem cholera chociaź niebardzo mordercza, nieustaje jednak. Moskwa nie jest jeszcze od nięý uwolniona: — w Kazanie mówią, że me bydź bardzo gwałtowną. Czy zechce oszczędzić Petersburg? nikt tu oechce tak mniemać, i z pewnym rodzajem upodobania straszą się wzajemnie po towarzysztwach. Lecz dosyć tego na dzisiaj, spodiewam się, że mi przysyłasz text polski dekretu o fabrykacyi biletów bankowych, o który prosilem aby niepopędnć iakich technicznych óędów. Wkrótce będziem mieli budżet, który będzie mógł bydź bardzo dobry, ponieważ nie będzie zawierał wydatku zn dzwiczaynego, i cz ten ostatni moze się stać zaboyczym, gdyż ią rzą samo teogoficzne położenie w pierwszcy nas stawia lini. Z resztą nie stanie się nic tylko iak Bog rozporządzi; a ja ścisł-tem kochanego xięcia i l. d.
(podp. sano) Stefan Grabowski.

Za zgodność kopii.

Warszawa 12 Lutego 1831.

(podp.) K. uszyński.

(Dalszy ciąg nast. pi)

(Z Gazet Warszawskich.)